

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอ่านข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ราชธานีราช ตอน กำเนิดมะกะโท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านข้อความที่เป็นการบรรยายหรือพรรณนา

รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับกลุ่มร่วมกันอ่านออกเสียงข้อความที่เป็นการบรรยายหรือพรรณนา ตามที่กำหนดให้ แล้วออกมาอ่านหน้าชั้นเรียน

“เสียมเรียบเป็นเมืองเล็กนิดเดียว แต่เรารู้สึกว่าพอได้เดินในเมืองเสียมเรียบสักสองสามรอบ เราก็รู้จักเขมร และเมืองเขมรขึ้นมากเอากการอยู่ เราข้ามแม่น้ำเสียมเรียบไปเดินเล่นกันตามชายฝั่งแม่น้ำ ตรงข้ามกับตัวเมือง ที่นั่น มีวัดใหญ่อยู่วัดหนึ่งมีกำแพงคอนกรีต มีลานวัดโรยทรายสะอาดสะอาด มีโบสถ์คอนกรีตประดับกระจกแวววาว มีกุฏิติดมีการเปรียญติดโอโถง มีอะไรเป็นตึกที่คงไม่พลัดจากโรงเรียนนักธรรม ความจริงวัดนี้มีอะไรทุกอย่างที่จะถูกใจสมการบ้านนอก เราเห็นวัดนี้สะอาดสะอาดร่มเย็นดีก็เดินเข้าไปเที่ยวชวนกันหยุดไหว้พระที่หน้าโบสถ์หน่อย หนึ่ง แล้วก็เดินต่อไป เสียงพระหลายองค์กำลังว่าคาถาอะไรซ้ำ ๆ เป็นทำนองอยู่ เราก็คิดว่าท่านกำลังท่องสวดมนต์ พวกเราสามคนเคยบูชาแล้วคือครูกับผมบวชวัดบวรฯ คุณประหยัดบวชวัดประยูรวงศ์ คุณประยูรคนเดียวที่ยังเป็นคนดิบ ฉะนั้นเสียงข้างมากของเราเมื่อได้ยินเสียงพระสวดมนต์ก็อดไม่ได้ อยากจะฟังว่าท่านสวดอะไรกัน จึง ชวนกันย่องไปยืนใกล้ๆ ตึกอะไรที่หน้าตาเหมือนโรงเรียนนักธรรมนั่น เพราะท่านกำลังท่องกันอยู่ในนั้น เรายืนอยู่เป็นนานพยายามจับคำว่า ท่านท่องคาถาอะไรกันแน่ พอจับคำได้แล้วเราก็เดินกลับ พระวัดนั้นท่านกำลังท่องสูตรคุณเป็นภาษาฝรั่งเศส”

ข้อความข้างต้น คัดมาจากหนังสือ “ถกเขมร” ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านเขียนเรื่องนี้เมื่อครั้งไปเที่ยวเมืองเขมรเมื่อ ๔๐ ปีก่อน ก่อนหน้าที่เขมรจะมีสงครามภายในและรบกันจนบ้านเมืองพังพินาศ อ่านแล้วให้ความรู้สึกเพลิดเพลินเหมือนได้ไปเที่ยวเมืองเขมรกับท่านผู้เขียนด้วย ผู้เรียนสังเกตไหมว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ท่านมีวิธีการเล่าเรื่องการไปเที่ยวธรรมดากๆ ให้น่าอ่าน ชวนให้ติดตาม เพลิดเพลิน ไม่รู้เบื่อ การเขียนเรื่องทำนองนี้แหละที่เรียกว่า เล่าเรื่องให้รื่นรมย์ หรือการเขียนบรรยายเรื่องราว หรือการเล่าเหตุการณ์

สูงระหงทรงเพรียวเรียวรูศ
พิศแต่หัวตลอดเท้าขาวแต่ตา
คิ้วกว้างเหมือนงาช้างตีดฝ่าย
นุกลวงดวงพักตร์ทักอง

งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
ทั้งสองแก้มกลียาดังลูกยอ
จุมูกละม้ายคล้ายพริ้วขอ
ลำคอโตต้นสั้นกลม
ระเด่นลันได – พระมหามนตรี (ทรัพย์)

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....